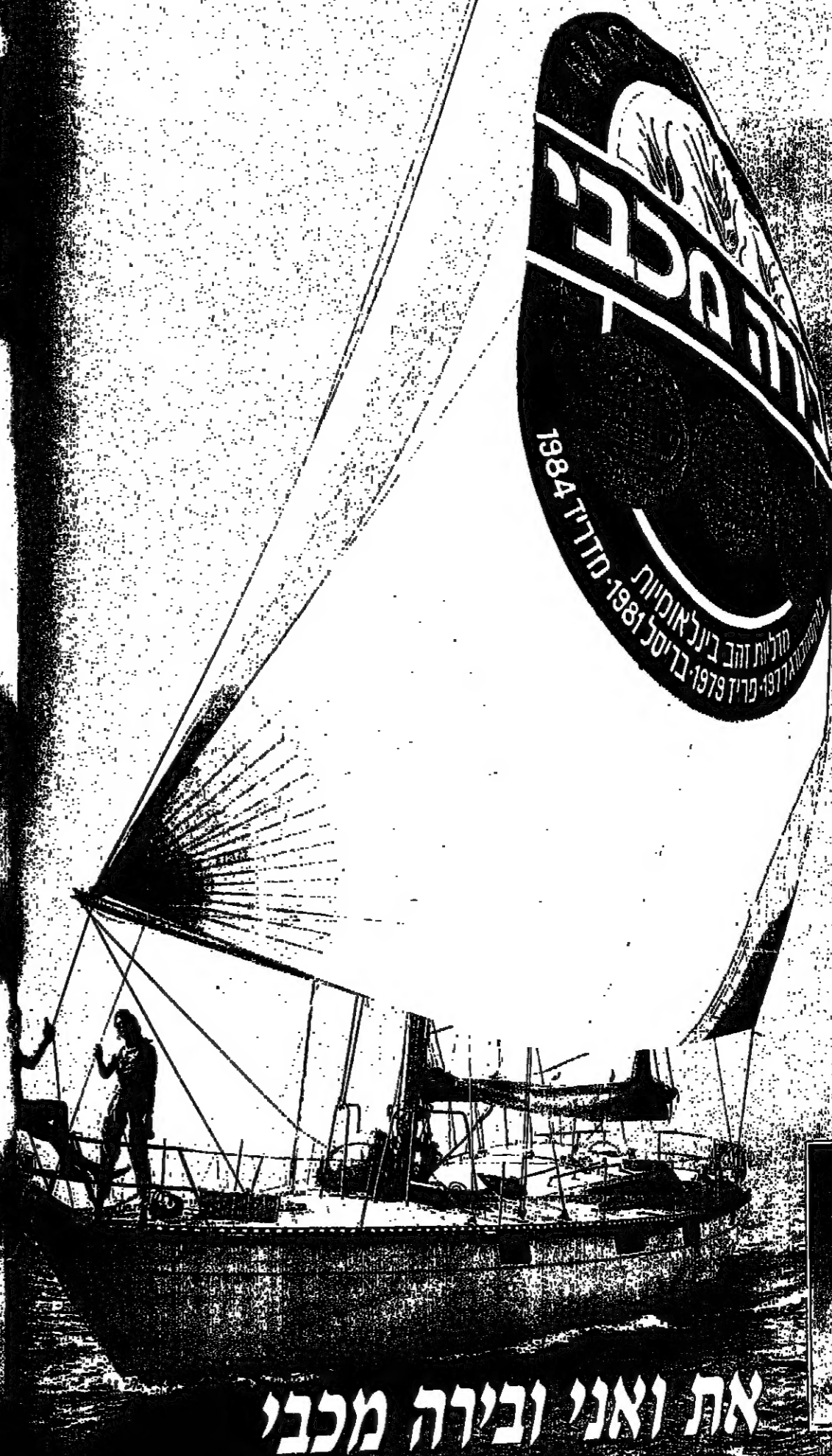

במהלך הדשה למשימה
 ■ תחילת אולימפיית
 ■ אחרונים אחרונים
 ■ מאלופות אירופה
 ■ במדורג
 ■ מוסטת הולנדית
 ■ חתום

"מעריב לילדים" בעמודים 21-23

מכרז מלא

את ואני ובירה מכבי

עמוס מרישמן. את קבוצתו ידע להחליב. מה יהיה בנבחרת

כשנבחרים על מנהיג קבוצה או בנבחרת, אין ספק שהתפקיד העלום במידה לא מוטלת, את קטנו מכיר וזיפה, ארי רונברג. לא רק שחקן מעולה, גם אישיות דומיננטית בכל קבוצה, גם בנבחרת, בלי קשר לגילו. אל הסגל הנבחר הגיע אחרי שנה לא מוצלחת, מבחינתו ומבחינת קבוצתו, מכבי חיפה. גם לעובדה זו תהיה ודאי השפעה על יכולתו בקיסאלימפי.

ערי גורדון, איננו בנבחרת וזכינו השני, עקב יכולתו, לי, מלכדים אחרים, כדור שגורדון הוא היסוד והזכר הטוב בארץ. אבל גם הוא, כחברו רונברג, "סכל" מעונה ארוכה ולא טובה במכבי חיפה, שעלולה להשפיע על יכולתו בנבחרת.

משימות מיוחדות

השחקן לתפקידים מיוחדים בנבחרת הלאומית הוא אבי מאור ("כוכב"). כדורסלן שממלא ברויט נמרץ אחר תוצאות המאמנים. גבוה ריו כדי להתמודד עם כמה ענקים, בעל יד טובה מסוגלים קצרים וכינתיים ובעיקר לוחם. הוא כבר עבר את טכילת האש שלו, בטורניר בפלמן - והצטיין. למרות זאת, בעונה שעברה, ישב זמן רב מדי על הספסל. בוחלנו, כך אני סבור, יצבור דקות משחק רבות יותר.

גורדון הנפילד יתכן שהצטיינות מקרימת ואולי גם מוגזמת. אבל מי שראה את הכדורסלן הזה בפעולה, איננו יכול שלא לטות על כתפיו העצירות ולומר ותקוות. בקרוב, הוא אמור כי יש לקוות, לנגן כינור ראשון - אולי כבר בטורניר הזה ויתכן שרק בשנים הבאות. רק בן 20 וכל העתיד עוד לפניו.

הועתיד הוא בעצם גם לפני כל הנבחרת הלאומית הזו - מבלי להתחשב במה יקרה הערב ובימים הקרובים, נגד יוגוסלאוויה וטורוגוניה. נבכית ג, בריבוס שבתולנו. המטרה היחידה והריאלית, שניצבת לפני הנבחרת, היא אחת: לעלות שלב, להוסיף בקיסאלימפי, היא אחת: לעלות שלב, להוסיף בבית הגמר, עם שמונה הנבחרות האחרונות מכו 18- שבטורניר הזה, שייאבקו ברוטרדם, בשבוע הבא, על שלושה מקומות בטורניר האולימפי בסיאול.

וכאשר המשימה איננה סיאול, אלא רק רוטרדם, לפי שעה, ניתן לומר שהיא משימה אפשרית.

שמואל פורמן

ממכבי חיפה, קני אורנו' מחולק, ארל וויליאמס מאלצור רמלה ואחרים, מכל קבוצות הליגה הלאומית בישראל. הפעם, כך לפחות מקווים מאמני ודוא עצמו, יש לו בטחון עצמי, חשוב כל-כך במאבקים מהסוג המיוחד הזה.

הגיבוי של מרסר

אבל עופר פליישר לא היה שם לבד. הוא ישחק לצידו של לאבן מרסר, היסטוריה הטוב בישראל ואולי מהטובים באירופה, שיסייע בידו להתמודד, כפי שצריך, עם השחקנים הנבחרים של היריב. במרסר תלויה הנבחרת הלאומית כולה. כאשר הענק הזה איננו עיניו מדי ונמצא בכורסא אישי טוב, הסיכויים לנצח - גבוהים. אם יהיה עיניו - יאסור עופר פליישר ואולי גם איציק כהן, חומר שטיינאור וגיר רכלים, לתפוס יומה ולטיע.

מעבר לבעיות הנבחרת, ממנה סובלת הנבחרת הלאומית באופן כרוני, נוספה בשנה האחרונה בעיה נוספת, לא פחות חשובה - העדר מנהיג טבעי. מיסי ברוקביץ', שנשא על כתפיו במשך שנים את משא המנהיגות, הן כקפטן והן כנורס הספינה, על הפארקס - פרש מהנבחרת והותיר אחריו חלל מסוים.

דורון ג'מצי, ללא ספק אחד הכשרונות הנדירים שירד הכדורסל הישראלי מאז ומתמיד, לא הצליח לרעתי, להיכנס עריין לנעליו של מיסי, בכל מה שקשור כוונתת חבריו, במשחק ומחוצה לו. דורון הצליח לקלוט סלים רבים ולצבור נקודות רבות, כשנבחרת כולה תיפקדה היטב. בעת צרה, לא ידע לחלל את המפנה הדרמטי והחשוב, כפי שמיק עשה במשחקים רבים במדים הלאומיים.

בעיית המנהיג

אין זה אומר שדורון לא מסוגל לכך. יש לו כישורים - ראינו זאת בתקופה בה כיכב במדי מכבי חיפה. הוא היה האיש שניצח במשחקים שנראו אבודים נכחו נגד הופעל חלון, למשל, היה לו בטחון עצמי, אך הוא גם הליו, באורח מוחלט, בחבריו. וזו אולי הסיבה להזמנת עמוס מרישמן מהפועל חיפה. עמוס נחשב בשנתיים האחרונות שהוא מנהיג בקבוצתו. ידע להחליב את חבריו בהפועל חיפה ולדחוף אותם, לא אחת, לנצחונות מרתקים בשניות האחרונות. האם יצליח במשימה זאת גם במדים הלאומיים - בשלב זה קשה לדעת.

מדריך רונברג

לאבן מרסר, דורון ג'מצי, עמוס פרישמן, גרם הנפילד ועופר פליישר - זו החמישייה הראשונה שתפתח הערב במרטוןבוס, עירה של "גאשואה דריבוס", את משחקיה של נבחרת ישראל בכדורסל.

בטורניר הקיסאלימפי, מול אלופת אירופה, יוון. החמישייה הישראלית היא השנייה המפותח והכולל ביותר בתרמית ובאופי של הסגל הלאומי, מודל יולי 1988.

אצל שלושה מהחמישייה יש חידוש - לא בזהותם כסגל, אלא בהחלטה להטיל עליהם אחריות ולהציבם בחמישייה הפותחת.

• עמוס מרישמן, היסטוריה של הפועל חיפה
• גרם הנפילד, כשרון צעיר ומבטיח מהפועל גליל עליה
• עופר פליישר, ענק במימדי גופו, גם הוא מהגליל העליון.

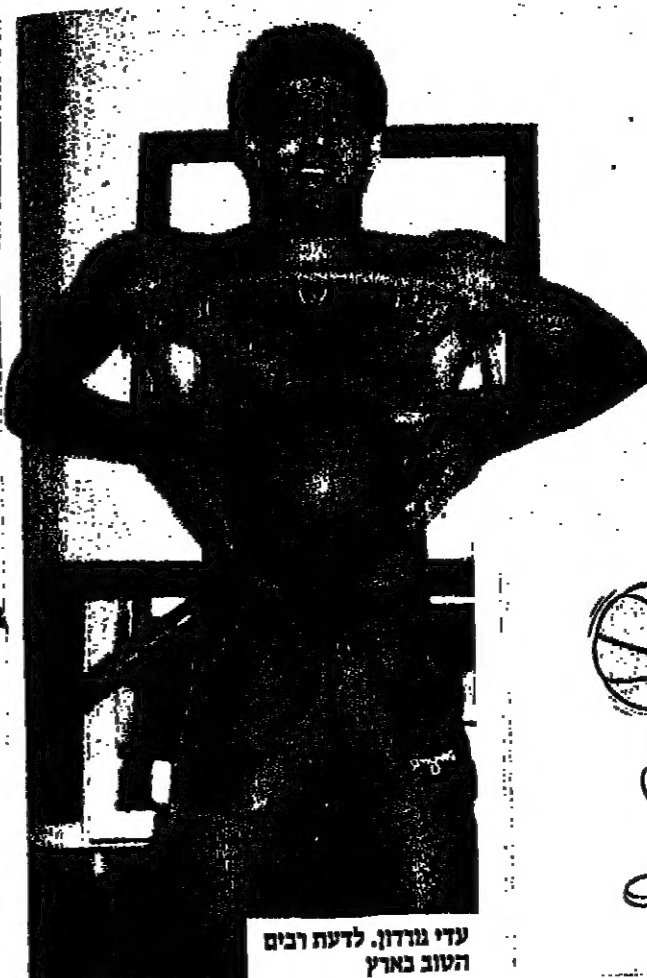
הזרמנויות קצרות מועד

עופר הוא ללא ספק היסטוריה המיוחד במינו של הכדורסל הישראלי העונה. זמן רב ישב על הספסל והביט בעיניים כלות באמריקנים הנבחרים שניצחו על הפארקס, ממחין להזרמנויות קצרות-מועד להציג את יכולתו, להתקדם ולהשתפר. ההזרמנויות היו קצרות - ופליישר לא היה מסוגל להתמודד עימן.

כאן, תוך זמן קצר, עבר תהליך של שינוי משכן. סמסלים קבוע, לשחקן חמישייה ראשונה, המתמודד בהצלחה מוחירה עם ענקים שחורים, מארצו של הודו סם. מכאן ועד לחמישייה הסגל הלאומי - דורון היתה קצרה. גם העובדה שהארווי לאסוף עוב את הנבחרת, סייעה להחלטה זו.

למען האמת, עופר כבר קיבל הזרמנות לפחות במשחק בינארי רשמי - בטורניר קיסאלימפי. אירופה, בשנה שעברה, בפלמן, בולגריה. אלא שלא עמר שם במתח ולא הצליח להתמודד עם הענקים החזקים של טורוגוניה. לאסוף, שאו עריין שחקן בנבחרת, חזר ותפס מקומו.

הערב, בדרבוס, יקבל עופר, הזרמנות נוספות - אלא שהפעם יש מאחוריו עונה שלמה של מאבקים קשים, עם ענקים שחורים וקשוחים, ביניהם קיין מגי

עדי גורדון, לדעת רבים הטוב בארץ

ניר זימלר, בעתיד כינור ראשון

נבחרת שול שחית

המשימה העיקרית של נבחרת הכדורסל הישראלית, המתחילה הערב בוחלנו את משחקיה בקיסאלימפי, היא בעצם רק לעלות שלב בטורניר הזה ולהגיע לבית הגמר שלו, ברוטרדם - למאבק של שמונה הנבחרות האירופיות לסיאול. מעבר לזה: זו נבחרת שכולה בעצם עתיד ותקוות. החידוש העיקרי: שלושה פנים חדשות, בחמישייה הראשונה.

צילום: עדי אבישי

ארי רונברג, אישיות דומיננטית

לאבן מרסר, רוב של עופר

4 שעות ספורט

האירי מארקסון הופך אתר לכושר
בגאון של "מדינת ספורט" נאדיר
ומאונק המהות, שלף שתי
תמונות, שתיהן בנויות חסד. רק אחת מהן, זו
של ג'ו לואיס, השתלבה היטב בגווני העתיד. של
התמונות. כבר אז, 1936, כאשר צולמה התמונה -
וכה לכיגוי "המפציץ" היום מטרדו. התמונה

124 שניות שהפכו לאגדה

שלו עם ג'ו, הייתי כבר כתב ספורט מנוסה, מתווען
בין המתנות, משוער להביא 'סופרים'. ואיזה שני
מתאגרפים הם היו?
סיפור ההיכרות של הארי עם שמלינג וזה
לכותרות. 'הנעתי' למחנה האימון של מאקס ומחנה
לכית השחי הציצה כותרת עתון שאמר: 'נרמסן
תומאס מרעמד שוב'. שמלינג רצה לדעת מי
תומאס. 'אח, אחד לא חשוב, מוציאליסט, שכל
ארכע שנים מנסה לרדף לנשיאות'.
"שמלינג, לא מפתע, השיב: 'אתה יודע, גם
בארי יש לנו אחד, לא כל כך חשוב, אבל כיום
בהירי אחד - פוף - הוא שולט במדינה'.
"הבנה היתה להסלר כמובן".
כמו כל אמריקני טוב, העריץ גם מארקסון,
לשכת את הקרב הראשון מבין שניים נעדרים, 19
ביוני 1936. שמלינג, עשה "עבודה גרמנית",
יסודית מאד, למד את לואיס למרטי מרשים. ראה
שעות ארוכות את סרטי הקרבות הקודמים של

חורש יוני. החדש של הקרבות
לאליפויות העולם. כך השבוע
טייסון - ספינקס: כך לפני 50
שנה - לואיס מול שמלינג.

6 שניות ספורט

ההגיע מוכן, בסיבוב 12 לקרב טרע לואיס ולא קם.
לא היה זה קרב על התואר. האלוף היה ג'ים
בראדוק. רק יקרה היתה מנחת בוריה וסביבה.
יוקרה רבה. כל תורת הגוץ של אולוף היטלר עמדה
לחית מנופצה לו השכיב השחור את הלכן אמריקני.
אבל ביוון שזה לא קרה - היה מאקס אורח רצוי
מאד על שולחנו של הפירוד ברייבטטג.
שנתיים מאוחר יותר - זה היה כבר סיפור אחר.

ג'ים בראדוק היה, כאמור, האלוף. מאקס שמלינג
דרש - ולא בלי צדק - קרב על התואר עם ג'ימי.
אשילו זהה נחתם בין השניים. אבל מייק גיינקס,
יהודי טוב מהברונקס, לא היה מוכן לקרב הזה.
אפילו 1000 דולאר קנס שהמילה עליו ועדת
האיגוד של ניו יורק, בגין הפרת התחייבות (כי
בראדוק חתם גם עם לואיס), היו בעיניו כאן
ובאוס. הוא רצה את לואיס ובראדוק על התואר.
כשלא היה יורה אלוף - היה על מה לדבר עם מאקס.
לואיס ויהא את בראדוק כשיקאנו 22 ביוני 37
כשיקאנו. בסיבוב השמיני הופסק הקרב. לואיס, כן
23, אלוף העולם.
"אל תקרא לי אלוף עד שלא אהה את שמלינג",
אמר ג'ו.
22 ביוני 38, למעלה מ-70 אלק צופים ב"אנטי
סטאלין", והבכנה - למעלה ממיליון דולאר.
שמלינג, הראשון שרצה להתויר לעצמו את
הכתר וזה בן 12 ביוני 30, כתוצאה מ"פאול"
שביצע עליו ג'ק שארקי בסיבוב הרביעי, בודאי
יוע שנייטס קרבת, כוב פיצמונס, גיימס ג'פרס
וג'ק מפיס, אלושים גדולים, ניסו ונכשלו.
124 שניות אחרי שבכנס לידה, ידע שמלינג
מידה האלוף האמיתי, ג'ו ניצב מעליו, מסב להאמין,

כמו רכבות הצופים ששילמו דון עתק ובטרים המפיק
להתחמם במושבנים - נאלצו לקום ולחזור לבתיהם.
קצת מאובכים משחק הקרב הקצר, אך בלאי נאווה
לאומית.
לואיס עמד, עדיין גודם, במרכז החדר, השופט,
אורדור רונקוב, הרים את ידו. כעור מועד ראנו אנשי
המחנה של ג'ו להכין לו כסירת נצחון. כאשר הגיע
אלה, סיכם ה"צ'פ" החדש את הקרב בשש מלים:
"עכשיו אתם יכולים לקרוא לי אלוף".

מארקסון, ב'1938 כבר איש שחצה את הקווים
והפך לאיש יחסי הציבור של הקרב, לא סבור
ששמלינג היה נאצי. "על פי ההתבטאויות שלו
בשורות פרטיות - אפשר היה להבין שהוא מולד
מהסלר. זה שהוא התגייס לצבא הגרמני - וכי יכול
היה לסרב".
לואיס המשיך להתאגרף ולהגן 25 פעמים על
כתרו, עד לפרישתו הראשונה ב'1949. עסקים
מעולם לא היו הצד החזק שלו. האיש שהוריו
מיליונים כבר אז, שקע בחובות ונאלץ לחזור
פעמיים לידה, במטרה לשלם מעט מן החובות.
ב'50 הפסיד לאדוארד צ'ארלס בנקודות (13 סיבובים)
ושנה מאוחר יותר (26 אוקטובר '51) נפד מהחיה
בהפסד, נקראאוס בסיבוב השמיני, לרדקי מארציאנו.
ג'ו לואיס נפטר ב'1981, בגיל 66.
מאקס שמלינג עמל קשה מאוד בשנים שלאחר
המלחמה כדי להיפטר מתחוות "המתאגרף בשרות
העממיות של היטלר". בספטמבר הקרוב יהיה בן 83,
חי ברוחה ושוחה הרה "קיק קולה". זה לא עולה
לו. הוא מוכן הראשי של התורה בגרמניה.
מעניין היכן היה השנה ב'22 ביוני וכיצד שיחור
את הקרב הזה.
השבוע לפני 50 שנה.

הבלתי מנוצחים

מייק טייסון ומייקל ספינקס התייצבו לקרב המכריע על התואר - שניהם בלתי מנוצחים. האלוף,
טייסון, הגיע לאסלנטקסיס עם מאון של 34-0 ואלו מייקל עם 31-0.
קרבות אחרים על התואר במשקל כבד, בין מתאגרפים בלתי מנוצחים ובסוגיים - (המאון)
* ספטמבר 7, 1892, ג'ורדאלינגס
גיימס קורבט (2-0) ניצח בנקראאוס את האלוף ג'וזף סליבאן (8-0) בסיבוב ה-21.
* אגוסט 26, 1904, לוסאנג'לס
האלוף גיימס ג'פרס (2-0) שול לקרשים את את ג'ק מונרו (2-0) בסיבוב השני.
* מארס 4, 1908, ניו יורק
ג'ו רמסקינג' (19-0) מרידו עצר את באסטר מאהיס (23-0) בסיבוב ה-11.
* ינואר 22, קרנסטון, לאמאיקה
ג'ורג' מורמן (37-0) בלם את האלוף ג'ו מרידו (29-0) בסיבוב השני.
* מארס 23, 1929, לאסזגאס, נאבארה
האלוף לארי הולמס (29-0) עצר את אוסי אוקאס (14-0) בסיבוב השביעי לקרב על תואר של
מועצת האיגוד העולמית (W.B.C.).
* אוקטובר 20, 1929, פרטוריה, דרום אפריקה
ג'וזף טייס (19-0) ניצח ב'15 סיבובים את הדרום אפריקני ג'י קצי (22-0) בקרב על התואר
השני של התאחדות האיגוד העולמית (W.B.C.).
* מארס 31, 1930
לארי הולמס (33-0) ניצח את לרוי ג'ונס (24-1) בסיבוב השמיני, בקרב על תואר מועצת
האיגוד (W.B.C.).
* נובמבר 6, 1931, פיסטבורג
לארי הולמס (38-0) עצר את רנאלדו מנינס (22-0) בסיבוב ה-11 לקרב על תואר W.B.C.
* יוני 11, 1931, לאסזגאס, נאבארה
לארי הולמס (39-0) גבר על ג'י קצי (25-0) בסיבוב ה-13 (W.B.C.).
* מאי 20, 1935, לאסזגאס, נאבארה
לארי הולמס (42-0) ניצח ב'12 סיבובים את סים וילדספון (13-0) על תואר W.B.C.
* ספטמבר 10, 1935, אטלנטיקסיס, נירג'יה
לארי הולמס (43-0) ניצח בנקראאוס בסיבוב החמישי את סקט מרנ (20-1).
* נובמבר 25, 1935, לאסזגאס, נאבארה
לארי הולמס (44-0) עצר את מארוויס מרידו (10-0) בסיבוב הראשון של הקרב על תואר מועצת
האיגוד.
* מארס 15, 1935, לאסזגאס, נאבארה
לארי הולמס (46-0) עצר את ריודי ב' (14-0) בסיבוב ה-10 בקרב על תואר התאחדות האיגוד
(I.B.F.).
* מאי 20, 1935, רינו, נאבארה
לארי הולמס (47-0) ניצח בנקודות ב'13 סיבובים את קארל ויליאמס (16-0).
* ספטמבר 22, 1935, רינו, נאבארה
מייקל ספינקס (27-0) ניצח ב'15 סיבובים את האלוף לארי הולמס (48-0) על תואר התאחדות
האיגוד העולמית (I.B.F.).
* אוקטובר 18, 1937, אטלנטיקסיס, נירג'יה
האלוף מייק טייסון (1-0) ניצח בנקראאוס בסיבוב השביעי את טיירל בינס (15-0).

זה קרה ביוני

להלן כל קרבות האליפות במשקל כבד
שהתקיימו בחישי יוני:
9 ביוני, 1899, ניו יורק: גיימס ג'פרס ניצח
את האלוף טוב פיצמונס בסיבוב 11.
13 ביוני 1908, פאריס: תומי בארנס, ניצח
את ביל סקוירר בסיבוב השמיני.
27 ביוני 1914, פאריס: ג'ק גונסון ניצח
אחרי 20 סיבובים את פרנק מוראו.
12 ביוני 1930, ניו יורק: מקס שמלינג ניצח
את ג'ק שארקי (השופטים פסלו את שארקי
בסיבוב 4 כנגד עכידה) בקרב על התואר הפני.
21 ביוני 1932, ניו יורק: ג'ק שארקי ניצח
ב'15 סיבובים את האלוף מקס שמלינג.
29 ביוני 1933, ניו יורק: פרימו קארנרה
ניצח את האלוף ג'ק שארקי בסיבוב הששי.
14 ביוני 1934, ניו יורק: סקט בר עצר את
האלוף פרימו קארנרה בסיבוב ה-11.
13 ביוני 1935, ניו יורק: ג'ים בראדוק מנצח
ב'15 סיבובים את האלוף מקס בר.
22 ביוני 1937, ניו יורק: ג'ו לואיס מנצח
את האלוף ג'ים בראדוק בנקראאוס בסיבוב 1.
22 ביוני 1938, ניו יורק: האלוף ג'ו לואיס
מנצח בנקראאוס את מקס שמלינג.
28 ביוני 1939, ניו יורק: האלוף ג'ו לואיס
עוצר את מוני גאלנסט בסיבוב הרביעי.
20 ביוני 1940, ניו יורק: האלוף ג'ו לואיס
ניצח את האורדור ג'וזף בסיבוב השמיני.
18 ביוני 1941, ניו יורק: האלוף ג'ו לואיס
מנצח את בילי קן בסיבוב ה-13.
19 ביוני 1946, ניו יורק: ג'ו לואיס מנצח
שוב את בילי קן, בסיבוב השמיני.
25 ביוני 1948, ניו יורק: ג'ו לואיס מנצח
בנקראאוס את ג'ו ג'ו לוקס בסיבוב 11.
22 ביוני 1949, שיקאגו: האלוף אוארד
צ'ארלס מנצח בנקודות (5) בסיבובים את ג'ו ג'ו
לוקס.
05 ביוני 1952, מילרפריה האלוף ג'רי ג'ו
וולקס מנצח ב'15 סיבובים את אוארד
צ'ארלס.
17 ביוני 1954, ניו יורק: האלוף רוקי
צ'ארלס מנצח ב'15 סיבובים את אוארד
צ'ארלס.
26 ביוני 1959, ניו יורק: אינגמאר יוהאנסן
מנצח את האלוף מלודי פטרסון בסיבוב 3.
20 ביוני 1960, ניו יורק: מלודי פטרסון
גומל לאלוף אינגמאר יוהאנסן בנקראאוס
בסיבוב החמישי.
28 ביוני 1966, יוסטון האלוף ארי סטראל
מנצח ב'15 סיבובים את דאג ג'ונס, בקרב על
תואר התאחדות האיגוד (W.B.A.) שהוסר
ממוחמד עלי.
24 ביוני 1968, ניו יורק: האלוף ג'ו מרידו
עוצר את מאנרו ראמוס בסיבוב השני, בקרב
שהוכר בידי התאחדות האיגוד של ניו יורק
ועוד כמה מיינח בארה"ב.
23 ביוני 1969, ניו יורק: ג'ו מרידו, אלוף,
מנצח את ג'רי קוארי בסיבוב השמיני, בקרב
שהוכר בידי התאחדות האיגוד של ניו יורק.
09 ביוני 1978, ניו יורק: לארי הולמס מנצח
ב'15 סיבובים את קאן גורסון על תואר מועצת
האיגוד (W.B.C.).
22 ביוני 1979, ניו יורק: לארי הולמס עוצר
מייק וויבר בסיבוב ה-12 לקרב על תואר
מועצת האיגוד (W.B.C.).
12 ביוני 1981, דטרויט: לארי הולמס מנצח
את ליאון ספינקס בסיבוב השלישי על תואר
מועצת האיגוד.
11 ביוני 1982, לאסזגאס: לארי הולמס
מנצח את ג'י קוני בסיבוב ה-13 בקרב על
תואר מועצת האיגוד.
15 ביוני 1985, לאסזגאס: פינקלון תומאס
מנצח בנקראאוס בסיבוב 8 את מייק וויבר.

תוכנית ספורט

סידאת מלאכה

מאמן כושר שלום שריר (מימין) מנחה את און ואילון מבאר שבע (צילום: מוטו מסרין, באר שבע)

לפעמים הוא נראה כמו גננת, אבל בכל זאת יש תוצאות.
"אבל לכך היתה כאן בעיה, השחקנים ובמיוחד הצעירים גמגמו מהצעות של חשבוני פגע בהם אישית, הכוונות שלו טובות והם לא הכינו זאת כי אינם מקצוענים. קיבלו את זה רע, התורה של יוסי ששני יכולה לפתור בעיות של מנהיגות במרכז החדש אבל התלבטות שלו לגבי התורה לכאורה שבע לא היתה התלבטות של כח, אלא עניין של מעמד בקבוצה.
"נפתח תהליך לא היו לו מתחרים במרכז החדש בבאר שבע, זה היה אחרת. מה יודעים כמה שחקנים לבשע בעימות עובדי ומי שבעות הוא בדרך כלל מנהיג לא.
"כשהתחלתי לאמן, למרות את הצרכים של השחקן בכדורגל הישראלי, לקחתי סופר וראיתי כמה זמן נטו משחקים. זה הכתיב לי את זמן האימון, הקצב והמינון הנכון. היו משחקים ששחקן נטו 35 דקות, אני דואג שהבוסר של הקבוצה יהיה מעל הממוצע."

רעה על מכבי ת"א

שריר שולף בנתון בשנים שהוא בבאר שבע, הקבוצה לא נחתה מתחת למקום השישי.
את מכבי ת"א הוא ראה בגביע, "מכבי היתה השנה קבוצה לא תוססת, היו שם יותר מדי שחקנים אישיים ובסגים בכוחות התרכז. השחקנים לא היו מנוהלים, השחקנים והתקנים הם לא בעלי אישיות במשימה אתה, הכינום גם את שריר לאותה נשימה נסים ביקש, אבל זה נגמר. עכשיו שניהם שוב חושבים רק על באר שבע. גם עתה, בקיץ, לשריר מספיק שאין חיון פור של 15 מטר לשייט יקח לו כדור. בינתיים התוכנית שלו עברה.
שריר אפילו רואה את באר שבע כאלופה אולי בעונה הבאה. צריך רק סבלנות לזה."

שחקנים ישראלים

אביעד פוהורילס

תמונה מרכזית: גביע המדינה בכדורגל איצטדיון רמת גן. מכבי ת"א - הפועל באר שבע. המחצית השנייה הכדור אישים בשטחה של מכבי ת"א. חי קייס המכבי רץ לכדור, ממרחק של 15 מטר. 30 מטר מהכדור, נמצא הבאר שבעי אבי חיון. עוברת אולי 5 שניות וחיון כבר עם הכדור, רץ להתקפה נאשט נוספת.
לא באנו כאן לספר "בשמה" של חיון או בכיוון של קייס. לא באנו לספר על אמביציה ומושיגים מגונים. שם המשחק הוא כושר גופני וכישר משחק. בבאר שבע היה זה העונה שלום שריר.
שריר, 40, איש חזק בבאר שבע, תרתי משמע. תופקד בעונה התחלפת כמאמן כושר, אבל למעשה כמספר 2 אחרי נסים בכר באימון הפועל באר שבע. הנסיגות של בית"ר ירושלים, לפני תקופה לא ראויה לחוזיר, את כבר ולנסות עמו לאחרי מחרש את המנהיג, היו כרוכים, אליבא דבכר, בהבאת מאמן כושר חדש לבית וגן. הוא נקב בשמו של שלום שריר.
אבל כבר נשאר בבאר שבע ושריר אתו.

מישקעים מתקופת לבקוביץ'

יליד גרמניה, למד חינוך גופני במדרשת באר שבע. במקור, הוא מסירת חיים, שם שיחק בקבוצת גורע. החל את הסיפור שלו עם הפועל באר שבע בעונת 74/5. בעונה הראשונה כמאמן כושר, עוד לאמצי לבקוביץ' לבנות אלופה לשנתיים. "הייתי יד ימינו. ההשקעה היתה עצומה. החומר האנושי קשה מאוד, אבל אהב להשקיע ולהתאמץ.
"הסכנה, אומר שריר, היא השיעמום שבאימוני כושר גופני. הניחון האמין גדול של תרגילים, הפכו את השיעמום לרוב שלא רוצים להפסיק.
"קייס אמצי נותר לשריר משקעים לא קטנים. היחסים ביניהם היום - צוננים מאוד. "בנוסף האלימות והעניין גביעים ופרסי-ההוקרה. אמצי התעלם ממני לחלוטין. לאמסנאי נהנו גביעים ואותי הוא שם בצד. הוא שכתבתי את העונה הוא נטו לשבועיים לאוסטרליה והשאיר אותי, חרש לגמרי בקבוצה, וביקש שאעמיד את השחקנים על הרגליים. כשהחזר אמצי לכאור שבע ב'91 שריר אמר לא, הוא לא שבת את הכיוון מנשף האלימות. שונה שפועלים בו. הוא אמנם יקח, אבל גם לו יש כבוד.
אחר כך היה שנה אחת בהפועל ירושלים, בסיומה חזרה הקבוצה לליגה הלאומית. שנה קודם לכן עוד לאלידו שריר להעלות את באר שבע לגמר הגביע, מול לוד.
המושג שלו הוא הכנה טובה לפני פתיחת הליגה "כושר גופני הוא תהליך. השריר ניבנה לאורך תקופה. אם שחקן בכושר טוב נמצע, הוא נפרט יחסית מדי. והדגמה של אלי און היא קלאסית. הוא לא עשה הכנה לפני העונה וההפציה שלו היום, שהוא לא קשה, מנסה לאתו."

שריר לא מזהיר, עקשן, כריזמטי, העבודה שלו זה קשה אמן. גרופים של מאמן תופקד, כריזמטי אימון אישיים, ריאסות יחידות לכל שחקן - זה מה שבונה את באר שבע. הקבוצה מפרה העונה אירי הוא שואג מן הקיום ומרדכי, בכר מסרין אותם.

מיקי. הבעייה שלו - כסף

מיקי ברקוביץ', בשנותו ה-43, נמצא בשלבי מרישה. הוא מתחיל לשחקן גדול מסוגו לקיים את הקריירה, עניו במדי מכבי ראשון-לציון.
- אני חושב שמיקי היה רוצה, כמו שאומרים, לסיים את הקריירה בגדול, מניע ל זה שמטריד אותו, לעתיד, זה הכסף. הסכומים הנצמדים שהוא מקבל - מונעים ממנו לפרוש ואז הוא עשה חשבון ומבשר עוד שנה ועוד שנה וז'דעתי.
השאלה הגדולה היא: האם ירצה מיקי לסיים את הקריירה שלו במכבי ת"א או שיעדיף לעשות את זה בראשון-לציון. לו זה היה תלוי בי - הייתי מנסה לפתור את זה בדרך שבה פעלתי במונע ש אברהם שריראו ורלף קליין, כאשר הם היו על קף מרישה (ראה מסיבת - ב.מ.).

למעשה - אני קצת מתמלא על רלף וגם על צביקה שרף, על שלא "חתכו" בפרשת מיקי הרבה קודם לכן, כאשר הביאו את דורון למצ'אני לא הולך לעשות השוואה בין מיקי לדורון, אבל לדעתי מסוגל היום דורון לתתם למכבי יותר מאשר מיקי. מבחינת משחק אני מתכוון: לא במתינות. מבחינת מתינות - עולה מיקי על כל אחד אחר במכבי ת"א.
משחקן כמו מיקי או אמרר לעשות צוקא או שהוא עולה לשחק בהמושיה - או לא. מצב שבו מיקי יושב על הספסל, לעתים ארבעים דקות, למעמדם קצת פחות, הוא אומרים "עלה לכמה דקות" - מצב כזה הוא בלתי נסבל. הוא במישי: הוא משפיל, זה לא נותן לקבוצה שום דבר.

יכול להיות שמה ושם מיקי עוד יציל ויזן, יגנוב איהו משחק, אבל החשוב ביותר במקרה של זה הוא הבטחון. שחקן במגור וקוק למנת בטחון. במאמן - אי אחד לא מסוגל ללמוד אותו דברים חדשים.
אז מה אחת מציע לו, שבכל זאת ילך לשחק בראשון?

- אני לא במצב של להציע לו לאן ללכת והיכן לשחק. אני רק אומר שאם מיקי יעדיף לשחק בראשון-לציון, עליו לדעת לאן הוא הולך ומאמנם שם יצטרך לשקול טוב כיצד לנהוג בו. מיקי יכול להיות גם שגור בכדורגל בראשון-לציון.
בהחלט, אבל שיהיה ברור: אם הוא יחזום בראשון - עליו לשחק בהרכב הראשון. אחת אין טעם לבואו לשם. השאלה גם מה ראשון רוצה? - אם הוא יכול לעזור לה מבחינה ספורטיבית, הרי שההיסקה כדאית. אם הוא מניע למשחק קהל - תלוי בכושרו. אם יהיה טוב - יבוא קהל למשחק. אם לא - יתאכזבו שני הצדדים, בראש ובראשונה מיקי עצמו.
הרבה מים לבואו של מיקי, לראשון-לציון, אם ובאשר, ותקודו זו חייבת להישקל בצורה רצינית מאוד על ידי ההנהלה והמאמן.

שיחות עם "מר כדורסל"

משה לרר

הימים הם ימי מרת מכדורסל, אך הפעילות הלא-ספורטיבית - זו שמסביב - בעיצומה. מאמנים עדיין חרים אחרי קבוצת הכדורסל האחרונה שעוד נותרה ללגיטה (בלי מאמן) ובית המשפט עסוק בשמיעה ערעורית ובקשות של כדורסלנים לחשתחוד מכבי איונד הכדורסל.
אך יש גם פעילות. נבחרת, המחנות לטורניר הקדם-אולימפית בהולנד וליגת קיי, בימונה של מרשן הכדורסל (בנו לעכשו) ארית מלינואק. בשיחה שלנו מן השבוע שעבר - בידך יהושע רוזין על הדימה שבקעם ליגת הקיי. שונו חיון תחת תרשם שאונד הכדורסל ופך בליגה וישהף עמה פעולה.
קרת מה שקרה והאיגוד אינו רוצה, או אינו יכול, לתת חסות למפעל שמעורבים בו גם אנשי עסקים (והאם הליגה שלו - כולה? - אינה מושתתת על בסיס עסקי?).
את שיחת השבוע - ממקד יהושע בנושא הומעתו של מיקי ברקוביץ'. הוא גם נזכר כיצד טיפל בפרשה דומה, כאשר רלף קליין "הגיע למיקי" בשנת 1964.
אבל השיחה הראשונה לשבוע זה, שיחת הפתיחה, מוקדשת לנושא רוש מאד, אישי מאד.

המעבר להפועל אולי נדב

יהושע, מה באמת ארצה לעשות בכדורסל? - מה שבאמת אהבתי זה "לעשות" שחקנים. התרכזתי באימון וגידלתי רבים מהם. למרבה הצער האחרון שבהם הוא מיקי ברקוביץ'. מאז אני לא רואה שחקנים גדולים.
למה לא גידלת שחקנים באגודות אחרות שם עבדת? לא היה לך זמן?
- אני לא אומר שלא גידלתי, אבל לא עשיתי את זה עד הסוף. לדוגמא: בירושלים, שפע (דורון) - זה עבודה שלי בשנה הראשונה לעבודתי שם. בחיפה - התחלתי עם ולוטקינק, כשהיה צעיר. נחתו לו בורדאן משהו. בהפועל ת"א - עמסו פרישמן, עבדתי אתו רק שנה ואני בטוח שאם הייתה לי ההזדמנות לעבוד אתו תקופה ארוכה יותר, הייתי מקעב אתו בצורה טובה יותר.
בכל קבוצה יש שחקנים שאפשר לעשותם טובים יותר. זה הכל עניין של זמן. אני זוכר את התקופה של חיים שטרקמן, כשעבר ממכבי רמת-גן לתל-אביב. במכבי ת"א הופיע אז וזהו מן שטרקמן ושב על הבנין. עבר זמן מה עד ששטרקמן תפס את המקום הראשון בהרכב. אז, קח את עמר מליישר. בא אלי להפועל ת"א והיה אצלי בזה רביעי. לא היה לי הרבה מה לעשות אתו. אבל בטורניר בהולנד, כאשר לאבן מרסר נמצע, אמרתי עמר קום מהספסל - והוא הצטיין. אני בטוח שאם יעבדו עליו הוא יהיה טוב בליל הוא משחק ואם המאמן מולי קצורין ימשיך לאמן אותו - הוא יתקדם.
מי מבין חישראלים צאי להיות טוב בקנה מידה כמו מיקי?
- אולי דוב תמפלד. אבל זה תלוי בעתיד שלו. היכן יושחק וכיצד יתמנה.

בכל קבוצה יש שחקנים שאפשר לעשותם טובים יותר. זה הכל עניין של זמן. אני זוכר את התקופה של חיים שטרקמן, כשעבר ממכבי רמת-גן לתל-אביב. במכבי ת"א הופיע אז וזהו מן שטרקמן ושב על הבנין. עבר זמן מה עד ששטרקמן תפס את המקום הראשון בהרכב. אז, קח את עמר מליישר. בא אלי להפועל ת"א והיה אצלי בזה רביעי. לא היה לי הרבה מה לעשות אתו. אבל בטורניר בהולנד, כאשר לאבן מרסר נמצע, אמרתי עמר קום מהספסל - והוא הצטיין. אני בטוח שאם יעבדו עליו הוא יהיה טוב בליל הוא משחק ואם המאמן מולי קצורין ימשיך לאמן אותו - הוא יתקדם.
מי מבין חישראלים צאי להיות טוב בקנה מידה כמו מיקי?
- אולי דוב תמפלד. אבל זה תלוי בעתיד שלו. היכן יושחק וכיצד יתמנה.

כך עשיתי את זה עם רלף

אירופו מיקי, ירוש, לא ירוש, יעבור או לא יעבור לקבוצה אחרת. אני זוכר שחזרנו מהטורניר הקדם-אולימפי בולגוזה, 64. רלף היה על קף מרישה, אחת היית המאמן. כיצד טיפלת בבעייתו שלו?
- רלף קליין היה "קפטן" הנבחרת ומכבי ת"א, בן 32 ובשלוף הקריירה. ברור שאו לא היו מקצוענים כמו חיים ועובדה זו הורגשה מאוד אצל כדורסלנים מבוגרים. אסור לשכוח שאז התאמתו עממיה-שלוש בשבוע והכושר המרבי שנדרש או מהשפורטאי לא עומד בקנה מידה לזה הנדרש כיום.
לקראת העונה החדשה אמרתי לו: "רלף, אתה ראש קבוצה. אני רוצה שתישאר. אני יכול לנצל אותך ובמידת האפשר גם להיעזר

שחקנים ישראלים

ההפך לעויל

משה גורלי

כל מסרתו של משחק הכדורגל מתמקדת בשאיפה העזה להחזיר את הכדור אל מעבר לקו, שאורכו 7.32 מטר, המתוח בין שתי קורות המחברות במשקוף ברוכה 2.44 מטר. מי שנצליח יותר פעמים ניצח. כל הצלחה כזו מזרימה בלב רבבות מיליונים הורגשות עצומה, שהיא ביטוי לשמחה אדירה או כאב עמוק.

אצל השחקנים, מלווה כל הבקעה בקרינים הנוכל כפורקן אורגנמי ממש. להבדיל מכדורסל, שם נופלים הסלים בקצב של מכונת ירייה אוטומטית, הרי שכדורגל, הקצב הוא של "כדורית" במקרה הנדיר: מעצור בקנה (0'0) ובמקרה הסוב ביורה: 6-5 שניות.

באליפות אירופה שנתיימה בשבת במינכן, עמד הקצב על ממוצע של 2.26 שניות למשחק. כיצד נמלאו השערים הללו, מדין החורו ומרדע מה ניתן ללמוד מהשערים, על הקבוצות שהבקיעו או שספגו אותם?

חמש אפשרויות

ביגו מודל לניתוח כיבוש השערים, מודל המניח שקיימות חמש אפשרויות כלביות לכיבוש שער. את חמישתן נבדיר מיר, לעתים - כמי שנצביע - נחקשה להחליט לאיזו קטגוריה שייך שער זה או אחר, אך בעיקרון, גם שער "מסוכן" כזה לא יצור קטגוריה נוספת.

המשת האפשרויות הן: ביטול, מבצע, כדור גייה, סעו הגנה ושער עצמי.

★ ביטול: ביטול שער זהו העמדת השחקן הכובש מול שער ריק, או מול השוער. הכובש יכול לעצור את הכדור ולהבקיע, או להמשיכו פנימה בבעיטה או בגיחה. ביטול יכול להיות גם הבקעה מוחית קשה וראסט חודס נגד חולנר, בבית המוקד כל עד העיקרון של שחקן מול שער נשמר.

★ מבצע: בקטגוריה זו מיוונו רב יותר של מצבים, כאשר המשותף לכולם הוא זה: השחקן הכובש מקבל את הכדור כאשר בינו לבין השוער יש שחקן הגנה אחי, לפחות. למשל, השער של וילן האירי נגד ברייט, מהאור 18' מטר, הופיעה המפורסמת של מארדונה נגד אנגליה, ממרכז

הכל על השערים באליפות

אירופה '88 בכדורגל: כיצד

הובקעו ומהיכן? מה ניתן

ללמוד מהכיבושים? ההגנות

כמעט שלא טעו? אצל הרוסים

יש סוציאליזם: שיתוף ושיוויון

הולנד זה מארקו ואריבאסטן

אנגליה זה כמו צ'ק ללא כיסוי

לאיטליה חסר סקורר טבעי

מיברק מקצועי

היפים ביותר

1. ואריבאסטן, הולנד (נגד ברייט בגמר)
2. רוג'ו וילן, אירלנד (נגד ברייט)
3. אולף טון, גרמניה (נגד רגנר)
4. ואן באסטן, הולנד (הראשון נגד אנגליה)
5. לאורדס, דנמרק (נגד ספרד)

חוליס וחזית את ואריבאסטן מול השוער, כשפגן מקביל לו, אך לא מולו.

★ גייה: שער מבציעות 11, קרן או כדור ערשני.

★ טעות: שער ייחשב תוצאה של טעות, אם הכדור הגיע לכובש, כתוצאה מהדיפת לא מצלמת של השוער או קבלת הכדור מההגנה למצב של כישול. הרחקה לא מוצלחת, שלא גורמת שירות לשער, איננה נכללת בקטגוריה זו. כך למשל, ההדחקה של ההגנה האנגלית מול אירלנד, הכדור הגיע לאולדרייג, שבנה להאטורו שהמשיך בנגיחה פנימה.

★ עצמי: שער שנרשם לחובת המגן, שמשנה באופן מהותי ומסעה את מסלול הכדור. אם הכדור יצא ישירות מהבעיטה פנימה - נבקש השער לזכות הבעט.

הסבלה "כיצד נכבשו השערים", מראה כיצד התחלקו השערים שכל אחת משמונה משתתפות אליפות אירופה '88, הבקיעו.

המינצא הכולל והמשמעותי ביותר הוא, שלמעט שער אחד, לא הובקעו שערים כתוצאה מטעויות של הגנה או השמטות של שוערים. הדבר מלמד על המיומנות והאחריות הגבוהה של שחקני ההגנה ובכל זאת, נבחרות אנגליה ורגנר, שסגו 7 שערים ב-3 משחקים, כשנשפלו בנבחרות אלה, נראה שהסיבה העיקרית היא בכיטוי לקוי והעמדה כשלון של חק האחר, ואלה גורמים השייכים לשיטת המשחק יותר מאשר ליכולת האישית. כאשר השיטה מזמינה לחץ מאסיבי, קשה לבוא בטענות לשיטת

ברייט - שיתוף ומהלכים קבוצתיים

שבעה השערים שכבשה ברייט'מ נכבשו גיו ששה שחקנים (בלאנוב יכול היה להיות השביעי, אילמלא התמיך את הפגורל בגמר). מי אמר שאין רגש סוציאליסטי במשחק, רגש של שיתוף ושיוויון? ההבקעה היא בדרך-כלל תוצאה של מהלך קבוצתי בו עשויים ליתול חלק שחקנים מכל מרכז הקבוצה. חיל החלוק הוא ברייט פורטאטוב - אך גם חמשה חקורים הגיעו למבנות הבקעה והבקיעו. לרוסים ארבעה שער ביטול, כשבכל מולך מה מעורב זוג שחקנים (מסר ומבקיע) אחי. אגב, זה

שערים והבקעה ממוזגים קרובים מאד לשער, דבר המעיד על התמצאות וקור רוח ברחבה.

בנביע העולמי במכסיקו, הייתה לרוסים נבחרת מבריקה, אך הגנה נאיבית וחזירה והכינייה שספגה מול בלגיה. ליקי זה חוק. הרוסים חוקקים את חוקיהם רחוק מהשער. לפני השוער הסוב בעולם ניצבת הגנה אטלסית וקשוחה שלא מבצעת כמעט שגיאות.

הולנד: 7 מדי

להבדיל משיתוף הפעולה הרוסי, רשומים 7 מתוך 8 השערים של הולנד על שמו של מרקו ואריבאסטן, שהבקיע חמישה, גרם לפגורל וכישר לחוליס בגמר. נדמה, שמיכילס לא מבטל את שחקניו מבחינה טאקטית ומאפשר להם לתת ביטוי לכשרונם כראות עליהם וכשמודרר בשורות של ואריבאסטן, חוליס, רייקארד, קומן ויואנגברג, ההיפור נראה רי כמות.

ושבו, להבדיל מברייט: גם שם קיים כשרון בשער, אך הוא כפוף למשמעת הטקטית, שקל יותר לבבשה כיוון ששמונה משחקני הרכב הראשון שייכים לקבוצה אחת, רינאט קייב אצל ההולנדים, היצירותיות קודמת, חוליס ואריבאסטן, שחקני מילאנו, מתנגשים לעתים ממחלכי הקבוצה ומחששים את ההכרעה, מבלי להכות להכרעה ושוב להבדיל מהרוסים, שבכל מולך חוקים משתפים 6-5 שחקנים.

ההולנדים מתחו את הסורניו בהפסד לרוסים וסיימתו בניצחון עליהם. הם השתפרו ממשחק למשחק, כך שילכו לחק את ההפסד הראשון. לרוסים כבר לא הייתה מריוולגיה זו.

ההתלהבות הרבה מהנבחרת האיטלקית, היא מונקציה של הליגה האיטלקית, אך ההתלהבות נוספת לשכות שאיכות של ליגה זו היא מונקציה של חורים המבקיעים משחקים בה. האיטלקים בליגה שלהם הם השוליות והנבחרת, למעט ואל, היא נבחרת של השוליות. הליגה היא של מרדונה, חוליס וקארקה. הנבחרת היא של אנצלוטי, ג'יאניני ומאנצ'יני.

הדבר בא לידי ביטוי בשיטה ובתפוקה. האיטלקים מצטופפים בהגנה, מומינים התקפות ומקורים לבצל את מיתונתם האישית כדי לנגב גולים במתפרצות. משחקיהם היו מהמשעממים ביותר בסורניו ומבין ארבעת השערים שכבשו, שניים היו לרשת רגנר לאור שזו איבדה כבר כל ענין באליפות. החלק החזק של נבחרת זו, ההגנה,

קרט במכתן הרציני הראשון שזומן לו - ברייט'מ בחצי הגמר. המאמן ויצ'ני צרק, מרנר בנבחרת בשלב של בניה והכנה. היא זקוקה לסקורר טבעי כירידים ממילאן.

גרמניה שחקנה חמיר כדורגל שכלוני, מושמע, נמול ברק ותו מסיכונים. היא הצליחה, כשאת ההזראות המרוקיקות ביצע שחקנים מהקליבר של בקנבאואר, מילר, ברייטנר, הנס, אובוס ואחרים, למחות שגם או לא מצא מקום למוליסטים מסוגם של גייתר נצר וגרר שוסטר.

כיום, אין לרובוסים הרמנים הרבה מה להציע, מלבד כוח הרחק של מאתיאום, כושר הסיום של פלר והמחומות שמחולל קלינסמאן, שחקן שבאופיו הוא חריג במבונה הרמנית.

שני שערים כבשה גרמניה ממצבים גיחים ושער אחד כתוצאה מטעות. רק שלושה היו מבישולים (פעמיים פלר נגד ספרד) וממבצע והגנה של טון נגד רגנר. משלושת השערים שספגה, פעמים היו אלה מסיבות שמצאו חלון מול שוער ומאנצ'יני ואריבאסטן ופעם פגורל, שלא היה ולא נברא, אלא בכיר לעשות צרק עם ההולנדים שקפחו אף הם במבול כלתי מוצרי.

בין הנבחרות שלא עלו לחצי הגמר, מעניין במיוחד מה קרה לאנגליה, "סיבוריטית" בעיני מאמנים אחרים, שספגה 7 שערים, צברה 8 נקודות וחייבת ברק בית רציני.

על השאר מיותר להרחיב. דנמרק עבר זמנה, חצי היא אנדרדוג שהפחית בכות לחימה ומסיטואציה וספרד היא רגס קלוש יותר של המודל האיטלקי.

הגטו המעניין ביותר בשביעייה האנגלית הוא שכל השערים הובקעו מטוחים קרובים, וכדור-כלל לאחר שניים או יותר מהלכים ברוכה וחמישה מתוך ה' היו מבישולים. הדבר מעיד על פשיטת דגל מוחלטת של השיטה, בכל הקשור לכיטוי היריב ולהעמדת ההגנה.

אנגליה משחקת ללא בלם אחרי ומרגש הסורנו של בעל בית שיכוון את חברי ויחפה עליהם. בקישור אין לוחמים רפנסטיבים שיעצרו את היריב רחוק מהשער - וזה הסבר נוסף לחיגנות שערות והוקפים ברוכה האנגלית אליה הגיע ללא מאמץ כמעט.

ההתקפה האנגלית כשלה (שני שערים בלבד), בגלל שלושה גורמים:

1. עיוות החומר, שבעיקר ניכר על נציגי ליברפול, בארנס וכיידרסלי.
2. המגנו השכלוני מול התיכום של הנבחרות חוזרות ונישנות.
3. חוסר מול, ליניק יכול היה לפתוח בריביעייה נגד אייר האו הכל היה נראה אחרת.

אגב, נבחרת אנגליה ביקרה בראת'מן וי שווכר, כבר או נראה התנבא על הדשא.

ההולנדים מתחו את הסורניו בהפסד לרוסים וסיימתו בניצחון עליהם. הם השתפרו ממשחק למשחק, כך שילכו לחק את ההפסד הראשון. לרוסים כבר לא הייתה מריוולגיה זו.

ההתלהבות הרבה מהנבחרת האיטלקית, היא מונקציה של הליגה האיטלקית, אך ההתלהבות נוספת לשכות שאיכות של ליגה זו היא מונקציה של חורים המבקיעים משחקים בה. האיטלקים בליגה שלהם הם השוליות והנבחרת, למעט ואל, היא נבחרת של השוליות. הליגה היא של מרדונה, חוליס וקארקה. הנבחרת היא של אנצלוטי, ג'יאניני ומאנצ'יני.

הדבר בא לידי ביטוי בשיטה ובתפוקה. האיטלקים מצטופפים בהגנה, מומינים התקפות ומקורים לבצל את מיתונתם האישית כדי לנגב גולים במתפרצות. משחקיהם היו מהמשעממים ביותר בסורניו ומבין ארבעת השערים שכבשו, שניים היו לרשת רגנר לאור שזו איבדה כבר כל ענין באליפות. החלק החזק של נבחרת זו, ההגנה,

על השאר מיותר להרחיב. דנמרק עבר זמנה, חצי היא אנדרדוג שהפחית בכות לחימה ומסיטואציה וספרד היא רגס קלוש יותר של המודל האיטלקי.

הגטו המעניין ביותר בשביעייה האנגלית הוא שכל השערים הובקעו מטוחים קרובים, וכדור-כלל לאחר שניים או יותר מהלכים ברוכה וחמישה מתוך ה' היו מבישולים. הדבר מעיד על פשיטת דגל מוחלטת של השיטה, בכל הקשור לכיטוי היריב ולהעמדת ההגנה.

אנגליה משחקת ללא בלם אחרי ומרגש הסורנו של בעל בית שיכוון את חברי ויחפה עליהם. בקישור אין לוחמים רפנסטיבים שיעצרו את היריב רחוק מהשער - וזה הסבר נוסף לחיגנות שערות והוקפים ברוכה האנגלית אליה הגיע ללא מאמץ כמעט.

ההתקפה האנגלית כשלה (שני שערים בלבד), בגלל שלושה גורמים:

1. עיוות החומר, שבעיקר ניכר על נציגי ליברפול, בארנס וכיידרסלי.
2. המגנו השכלוני מול התיכום של הנבחרות חוזרות ונישנות.
3. חוסר מול, ליניק יכול היה לפתוח בריביעייה נגד אייר האו הכל היה נראה אחרת.

אגב, נבחרת אנגליה ביקרה בראת'מן וי שווכר, כבר או נראה התנבא על הדשא.

ההולנדים מתחו את הסורניו בהפסד לרוסים וסיימתו בניצחון עליהם. הם השתפרו ממשחק למשחק, כך שילכו לחק את ההפסד הראשון. לרוסים כבר לא הייתה מריוולגיה זו.

ההתלהבות הרבה מהנבחרת האיטלקית, היא מונקציה של הליגה האיטלקית, אך ההתלהבות נוספת לשכות שאיכות של ליגה זו היא מונקציה של חורים המבקיעים משחקים בה. האיטלקים בליגה שלהם הם השוליות והנבחרת, למעט ואל, היא נבחרת של השוליות. הליגה היא של מרדונה, חוליס וקארקה. הנבחרת היא של אנצלוטי, ג'יאניני ומאנצ'יני.

הדבר בא לידי ביטוי בשיטה ובתפוקה. האיטלקים מצטופפים בהגנה, מומינים התקפות ומקורים לבצל את מיתונתם האישית כדי לנגב גולים במתפרצות. משחקיהם היו מהמשעממים ביותר בסורניו ומבין ארבעת השערים שכבשו, שניים היו לרשת רגנר לאור שזו איבדה כבר כל ענין באליפות. החלק החזק של נבחרת זו, ההגנה,

על השאר מיותר להרחיב. דנמרק עבר זמנה, חצי היא אנדרדוג שהפחית בכות לחימה ומסיטואציה וספרד היא רגס קלוש יותר של המודל האיטלקי.

הגטו המעניין ביותר בשביעייה האנגלית הוא שכל השערים הובקעו מטוחים קרובים, וכדור-כלל לאחר שניים או יותר מהלכים ברוכה וחמישה מתוך ה' היו מבישולים. הדבר מעיד על פשיטת דגל מוחלטת של השיטה, בכל הקשור לכיטוי היריב ולהעמדת ההגנה.

אנגליה משחקת ללא בלם אחרי ומרגש הסורנו של בעל בית שיכוון את חברי ויחפה עליהם. בקישור אין לוחמים רפנסטיבים שיעצרו את היריב רחוק מהשער - וזה הסבר נוסף לחיגנות שערות והוקפים ברוכה האנגלית אליה הגיע ללא מאמץ כמעט.

ההתקפה האנגלית כשלה (שני שערים בלבד), בגלל שלושה גורמים:

1. עיוות החומר, שבעיקר ניכר על נציגי ליברפול, בארנס וכיידרסלי.
2. המגנו השכלוני מול התיכום של הנבחרות חוזרות ונישנות.
3. חוסר מול, ליניק יכול היה לפתוח בריביעייה נגד אייר האו הכל היה נראה אחרת.

אגב, נבחרת אנגליה ביקרה בראת'מן וי שווכר, כבר או נראה התנבא על הדשא.

ההולנדים מתחו את הסורניו בהפסד לרוסים וסיימתו בניצחון עליהם. הם השתפרו ממשחק למשחק, כך שילכו לחק את ההפסד הראשון. לרוסים כבר לא הייתה מריוולגיה זו.

ההתלהבות הרבה מהנבחרת האיטלקית, היא מונקציה של הליגה האיטלקית, אך ההתלהבות נוספת לשכות שאיכות של ליגה זו היא מונקציה של חורים המבקיעים משחקים בה. האיטלקים בליגה שלהם הם השוליות והנבחרת, למעט ואל, היא נבחרת של השוליות. הליגה היא של מרדונה, חוליס וקארקה. הנבחרת היא של אנצלוטי, ג'יאניני ומאנצ'יני.

הדבר בא לידי ביטוי בשיטה ובתפוקה. האיטלקים מצטופפים בהגנה, מומינים התקפות ומקורים לבצל את מיתונתם האישית כדי לנגב גולים במתפרצות. משחקיהם היו מהמשעממים ביותר בסורניו ומבין ארבעת השערים שכבשו, שניים היו לרשת רגנר לאור שזו איבדה כבר כל ענין באליפות. החלק החזק של נבחרת זו, ההגנה,

על השאר מיותר להרחיב. דנמרק עבר זמנה, חצי היא אנדרדוג שהפחית בכות לחימה ומסיטואציה וספרד היא רגס קלוש יותר של המודל האיטלקי.

הגטו המעניין ביותר בשביעייה האנגלית הוא שכל השערים הובקעו מטוחים קרובים, וכדור-כלל לאחר שניים או יותר מהלכים ברוכה וחמישה מתוך ה' היו מבישולים. הדבר מעיד על פשיטת דגל מוחלטת של השיטה, בכל הקשור לכיטוי היריב ולהעמדת ההגנה.

אנגליה משחקת ללא בלם אחרי ומרגש הסורנו של בעל בית שיכוון את חברי ויחפה עליהם. בקישור אין לוחמים רפנסטיבים שיעצרו את היריב רחוק מהשער - וזה הסבר נוסף לחיגנות שערות והוקפים ברוכה האנגלית אליה הגיע ללא מאמץ כמעט.

ההתקפה האנגלית כשלה (שני שערים בלבד), בגלל שלושה גורמים:

1. עיוות החומר, שבעיקר ניכר על נציגי ליברפול, בארנס וכיידרסלי.
2. המגנו השכלוני מול התיכום של הנבחרות חוזרות ונישנות.
3. חוסר מול, ליניק יכול היה לפתוח בריביעייה נגד אייר האו הכל היה נראה אחרת.

אגב, נבחרת אנגליה ביקרה בראת'מן וי שווכר, כבר או נראה התנבא על הדשא.

ההולנדים מתחו את הסורניו בהפסד לרוסים וסיימתו בניצחון עליהם. הם השתפרו ממשחק למשחק, כך שילכו לחק את ההפסד הראשון. לרוסים כבר לא הייתה מריוולגיה זו.

ההתלהבות הרבה מהנבחרת האיטלקית, היא מונקציה של הליגה האיטלקית, אך ההתלהבות נוספת לשכות שאיכות של ליגה זו היא מונקציה של חורים המבקיעים משחקים בה. האיטלקים בליגה שלהם הם השוליות והנבחרת, למעט ואל, היא נבחרת של השוליות. הליגה היא של מרדונה, חוליס וקארקה. הנבחרת היא של אנצלוטי, ג'יאניני ומאנצ'יני.

הדבר בא לידי ביטוי בשיטה ובתפוקה. האיטלקים מצטופפים בהגנה, מומינים התקפות ומקורים לבצל את מיתונתם האישית כדי לנגב גולים במתפרצות. משחקיהם היו מהמשעממים ביותר בסורניו ומבין ארבעת השערים שכבשו, שניים היו לרשת רגנר לאור שזו איבדה כבר כל ענין באליפות. החלק החזק של נבחרת זו, ההגנה,

על השאר מיותר להרחיב. דנמרק עבר זמנה, חצי היא אנדרדוג שהפחית בכות לחימה ומסיטואציה וספרד היא רגס קלוש יותר של המודל האיטלקי.

אקורד אחרון מאירופה '88 - בעמוד 14-15

מימין: ואריבאסטן מתנבז על חוגנה האנגלית. החלוקי חטוב ביותר מול חוגנה הנורווגית ביותר באליפות אירופה '88. באמצע: אלסנדרו אלטובלי משתחרר ומבקיע מול דנמרק. מאחר: שאלטובלי על חשטל. חסר לאיטליה סקורר טבעי, משמאל: חבלס חטוב ביותר, מרוק רייקארד, מקדים את החלוקי המואזי ביותר, אולף פרטאטוב. חוגנה ההולנדית ספגה את מספר חשערים חקטן ביותר. (ציורו דיו מ.א.)

שאלטובלי על חשטל

שאלטובלי על חשטל

מכאן אל האל

נבחרת הכדורגל של הולנד, אלופת אירופה '88

קומדי, מימין: חשוני, רגס ואן בורקלן (22), מאינדהובן, אלופת הולנד ואירופה, רוד וולט (26), מילאן, אלופת איטליה, ארין קומאן (27), מכל, מוזיקה וביע אירופה למוזיקה וביע, רולד קומאן (28), מאינדהובן, מוזיקה וביע, סרגוסה, ספרד, מארקו ואן באסטן (24), מילאן, כריסטיאנו ברנלי מיון (37), אימקס, יאן וטרס (28), אימקס, ארין ואן טיכל (31), אנדלכט, בארי ואן ארלה (26), איינדהובן, גרלד ואנברג (24), איינדהובן.

תצלום "נאמא" מיוחד ל"ספורטפוסט"

הכדורגל

ישראל רוזנבלט ואבי מלר

מימין ובכיוון השעון: בדיקות אלכוהול לחובני הכדורגל שבאו למרשמים בגרמניה. השוטרים מלאים מבריקים ומזוינים. השוטרים נשמו – וכן נתגלה אם משידה היו שחוז או רק עומתה של עצמם... 40 אלף המעמלי בעיר השוואה של מאמרטדס. לאלפי אירונה בשבועם של חובני. התנועת החלו עוד במוצ"ש. היו עשירו "הקפצות" על גבי יריעות מלטיות בבעת כוחם... והיה זה נועות מלטיות חופנית המעטפות נרדו בשכשכאיש שלה היה 0-2 על הישבו, במתחת החלל הכדורגלי. אורחיהם בביתם שערות חזקה ויעריות של מקום... אחיו שחולט (ממשאל) קיבל את חובניו ומשור למשור... מלחורת אויטריהל, בשקפולד בגרמיה המלוט של בייזים (צולמו) "נאמא" (צולמו). (א.א.)

גם רוב העתונאים קלעו בול

מיר אליינס עולם אן בשות, אן אן מעלע דאך בור ורשם האמונת, דערט חבדת "איריס" מיטאל בן
העצרת ווערענדיגט אבער אסעט אן הארדע, על יד דערנאך יוקר שטעמט, למענש הערדיק בן הגמר,
מאק - 1400 ש"ר. און בן מיטאלאגיסט מענעם 1500 ש"ר וואס כשרו 1500
ש"ר בן מעלע, בערעט בן הכנסת תורות לתוצאות המספציות על 90 דעות, ווערט אן וואס
זיך מוסר בן 500 ש"ר.
1933, ווערענדיגט ווערענדיגט במשאל של "איריס" על הגמר האירוע. הייטאל בתום 24 שעות
אחיר משתתפות.

התוצאות, שפורסמו רק בסוף השבוע שעבר, ערכ הגמר עצמו, וראו יתרון בודד לחבורה הכתומה של רותי חוליס – שאמנם זכתה בסיום. 69 עיתונאים ראו בסליל את הזוכה המאושרת, 53 הימרו על גרמניה, 27 על איטליה, 19 בחרו בברזיל, 13 באנגליה, 11 הלקו על ספרד ואיזה ריינג'ר בודד בחר באירי.

[illegible]

ובמינכן, בגמר, היו מתעמתות...הספקולציה שלכם טובה כשלי.

ברם, הגדולה של הספורט הוא שכל "ה"אימים" וה"אנלים" נשארים על הנייר או במבומם וליכם של הנוסלים חלק במשחק וכמסטיבל הגדול סביבו. מה שנשאר הוא מה שהיה ולא מה שיכול היה להיות אילו הכדור בעצם 20 סנטימטר שמאלה, רבע מטר נמוך יותר וכו'.

או מה היה לגזל אלופה חדשה ליבשת, שחוקים מרגשים יותר ופחות לאורגניזם יחידן (ממייים), מרקו וארכאסטן, ו...אסור לשבת, יחיתו לנו אייר, הכבשה וירוקה, שההניסה משב סוקרשות למבצע גדול, אשר השרות הכנות מוקדשות למבצע גדול, רוקח מן המסמכים מגדולה ביותר בתולדות אליטות יבשת.

איר ום הגיעו כה קרוב לשערי הוויסטוריה?

הכבשה הירוקה

מה חקשר בין צבי שריר לגילי לנרא
מאלימות אירועם 1988 – שטט מארד הורסט
ברומאייז, וואסער שטעט לפני יאד וואסע
בשטענען אין חולנד לאייזר בשלכ המוקדם
בגלגלען, איינער און שווער זאם ווען קעמט
(אין לנרא...) ברקע 83, למרות שטרק
וארנאסטן נעצט מטר או שניים לפני קעמט,
בעמדת בגלד.
ז"ה ויהא אוסטרי פאסייז, אמר ברומאייז
(שריר...)

ועכשיו כדאי לעצור לרגע קט ולחשוב מה
היה קורה אילו הנכרל הזה היה ריוקא מאד
אקטיבי, זה מה שהיה קורה: הולבר לא היתה
מבצעת את אידי 0-1, לא היתה מעפילה לחצי
הגמר. בהמבורג היו נפגשות גרמניה ואידי

[illegible]

של ובלין, ביחד עם רבע מיליון אורחים, עם שוב הירוקים הביתה בשבוע שעבר.

צ'רלסטון משוכנע כי אפשר למתוח קו ישר בין התצולה האירית לכשלון האחותה בבירה, אנגליה. "במרוצת השנים חזר מרי אנשים ניסו לשכנע את האנגלים לשחק במגרש בראזיל ואיטליה אבל המשחק שלנו איננו בנוי לזאת. כאן באי הכריטי המשחק הוא מודר ומפוי. ואתה חייב להשיג אישור את המקסימום מהאיכויות שיש לך, ולא לחפש אחרות".

ארבעת חמבינים שלנו משחקים הגנה אגרסיבית, וכשאין להם מה לעשות עם הכדור, הם שולחים אותו מורד למעלה, למישהו הידוע טוב מהם איך להשתמש בו. טוטאל פוטבול בשבילי טוטאל פוטבול זה, כאשר החלוץ המרכזי מורד למפג הימני, שמחזיק בלבל, שמעביר לחלוץ המרכזי, ששם את הכדור

ברשת. כל ואריאציה של המהלך הזה היא פשוט סיבוך מיותר."

[illegible]

חוששים להתיר כרוז לשוער, או אפילו לכעוס ולחץ. כרוזיגלים ורים מנסים להמנע ממעולות אלו, ולכן, לעתים קרובות, נקלעים לצרות. מה שטיפיתי לטוני עכר כה טוב, עד כי הפטנט סייע לשורה העשיל למאסיר.

בצוותא עם הרבה עבודה קשה, אמונה וטריקים אחרים, עשה הפטנט של צ'רלטון הרבה יותר מכך: הוא הביא את אייר עד למטווחי קשת מן הארץ המובטחת.

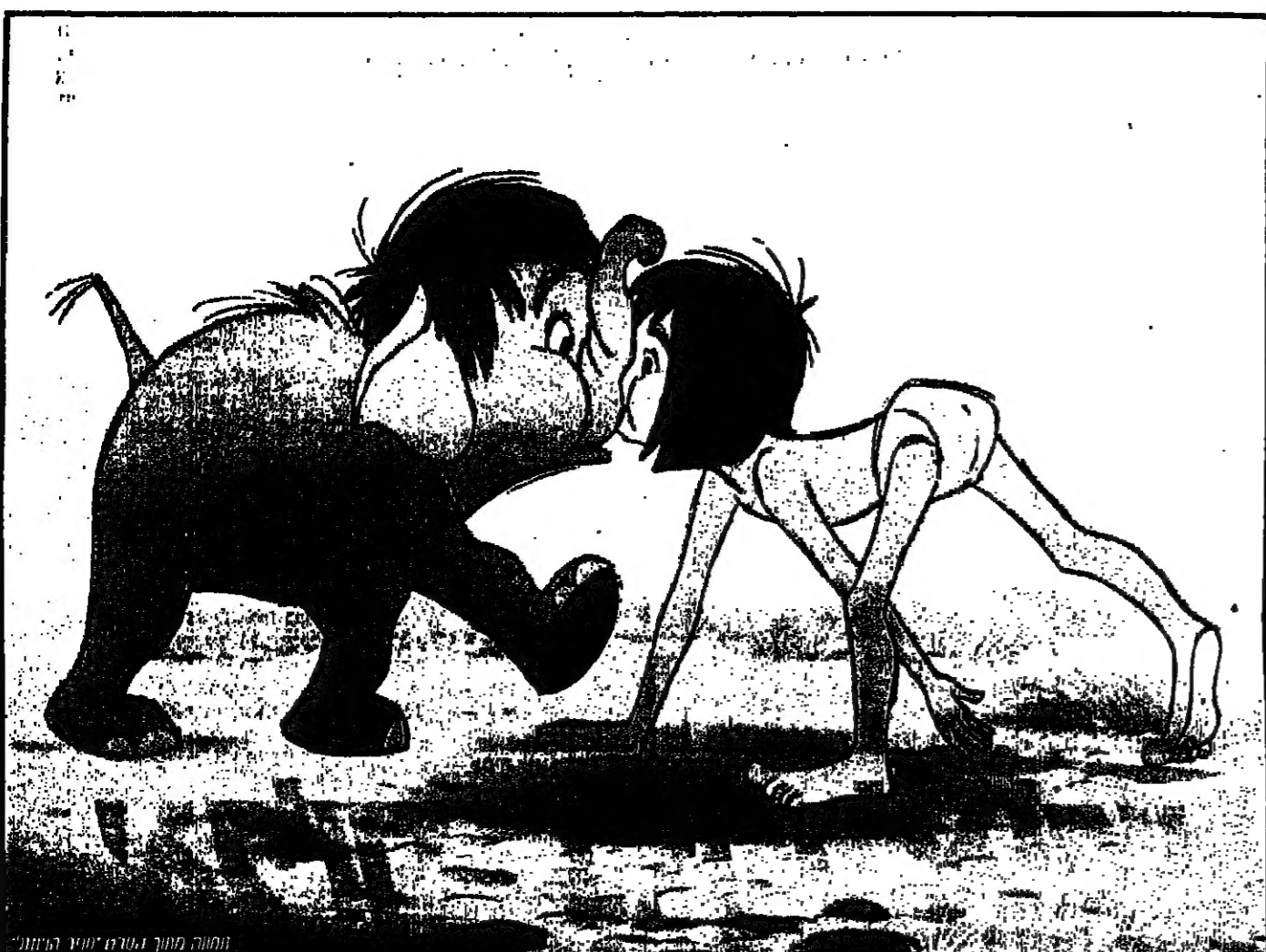
הארץ המוכתחת "אם לא היינו מאבדים את
ליאם בריידי (הושעה ונמצע) ואת מרק לורנסון
(נמצע ופרש), היינו יכולים לזכות באליפות
הזו", אמר צ'לטון.

לפני שבועיים היתה הצהרה זו מתקבלת בגיחוך, מקסימום חיך, כחוצפה אירית. היום יתווכחו מעטים עם ה"אם" הזה. תשאלו את אלומת אירופה...

שבת 15

14 שבת ספרה

هكذا من الأهل

המורה מנחם גורדון "שני הילדים"

וטובים. עכשיו התחלה מושלמת, חולט דיסני, ספר הילדים בעברית, עם האוסטרים ייסט וינדגוט. קסום ומסלף זה.

לכבוד מורד אגד ספר הילדים, חרי לבס חופשה נעימה מאוד.

אידי שובל

בדור

קווי לי בדור, נפה, צבעוני, מי יושקו זה אגד נפוני, גם שני נגיד, סיגל ונעירית, וכל מי שרוצה לקחת חבירה.

יוהנע צמיר

מנחם חסיד "אמא אווה צמיר" מנח

מנחם רייזר 21

על חוריהם עם וריטת השקש שקשע של בגמרי זו סנה נקלאתו כך גם שלעול שקינתו שקשע.

לכאן לאוקוה גם זה חשבו, אבל רצי לאוקוה שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע של סנה נקלאתו שקשע שקשע שקשע שקשע.

במקום זה שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע.

לכאן לאוקוה גם זה חשבו, אבל רצי לאוקוה שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע.

לכאן לאוקוה גם זה חשבו, אבל רצי לאוקוה שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע.

שבת ראשון - שקלול שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע.

לכאן לאוקוה גם זה חשבו, אבל רצי לאוקוה שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע.

לכאן לאוקוה גם זה חשבו, אבל רצי לאוקוה שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע.

לכאן לאוקוה גם זה חשבו, אבל רצי לאוקוה שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע.

שום שום

סניך סניך שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע.

לכאן לאוקוה גם זה חשבו, אבל רצי לאוקוה שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע.

לכאן לאוקוה גם זה חשבו, אבל רצי לאוקוה שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע. כמו שקינתו שקשע שקשע שקשע שקשע.

עמית לנג ובוס לטוב האריות והצליח בו

אלוף ביליאומי

שעשעו אני מתישכ כדי להתכונן למבחן, לדוגמא בריטניה, אני עושה זאת. הגורו העניק לי את כוח הדינור החדש.

"גיל תשע זה הגיל האידאלי להתחיל בג'ודו", הוא טוען. "מי שמתחיל מוקדם יותר - נוסר, נשבר, צריך בגרות נפשית ממוינת בשביל ג'ודו. אתה רואה אז את כל חבריך משחקים כדורסל, כדורגל או טניס ואתה מתאמן שעות על תרגיל ממוינת. זה קשה, רודש כוח נפשי".

דרך חיים

המאמן הראשון שלו היה מוני אידי. "מאמן מעולה, יודע להעניק תלמידיו את היסודות הנכונים", הוא מעיד. כיום מאמנים אותו דני וגבי לאופולד, שני מאמנים צעירים, חוררי אמנה ואמניציה. "בזכותם הגענו, הנוער, להישגים היפים".

בישראל, הגורו אינו זוכה להשיפה הקשורה נחבא אל הכלים. לנג גורם להתקשרות אשמה במצב הזה. "בגרמניה, למשל, כשהיה אלוט הגורו הפתוח, הראו בטלוויזיה מרי ערב, שעה וחצי מה שמתרחש בתחרות. אצלנו יש כשרונות לא מפותח מבחינת מאשר בגרמניה".

השנה הכי טובה

"בתחילת השנה הייתי באליפות שווייץ הפתוחה. השתתפו 11 מדינות. אני ישראלי נולד והגנו את שני המסגרות הראשונים. התמודדתי בגמר. יעל ארז, בת גילי, השיגה מקום שני באליפות גרמניה הפתוחה, הישג מכובד מאוד. זה עשה את כל חשבונותי. בארץ לא הכימנו לממן את שותפותי".

עמית חושב עכשיו וברצינות על אולימפיאדת ברצלונה '92. "לא רק להגיע לשם - גם להצליח, הוא אומר מבלי להידי עפעע".

מי יודע? אולי ורוקא מהג'ודו תצמח לנו פסג מרליה אולימפית.

כתב וצילם: עמיר חדר

הרחק מהדוקרים, על פי אוסיה, זכה עמית לנג, עדיין לא בן 18 וכבר חיל, באליפות הפתוחה של בלגיה לנוער בג'ודו. אחר היה עושה מהו רעש. עמית לא נוסה חיבה יורה לעתונות. רעש מצלמות מוציא אותו משלוותו. הוא מדבר רק על הג'ודו.

במור צנוע, אומרים עליו כולם. הוא, כאילו לחוק את הקביעה ממור להבהיר: "אני מסכים להתראיין רק כדי שיכתבו עוד כמה מילים על הג'ודו. זה ענף אולימפי, שלא זוכה בדרך כלל לחשיפה".

עמית לנג, אלוף הנוער בג'ודו, רכש עתה את כתר האליפות הפתוחה של בלגיה ■

בשקט-בשקט, הרחק מהתקשורת, הוא מתאמן ומצליח ■ "אנחנו הג'ודו הישראלי", מכריז עמית ומתכוון לנוער ■ המטרה: "מרליה אולימפית ב-92" ■ אולי

וכן קצר לפני שיצא לתחרות בבלגיה קטף לנג את אליפות ישראל עד גיל 21 במשקל עד 60 ק"ג. להוכיח, הוא צעיר בשלוש חצי שנים מהגיל המכסימלי ומשקלו רק 55 ק"ג.

"זה רק מוכיח את מה שאני טוען, לנוער יש

מוסביאל גדול יותר מזה של הגרולים. צריכים להשיקע בנו, אנוה העתיד".

לקפוץ למים עמוקים

למעשה, יכול היה עמית לנג לבשת לתחרות לנוער עד גיל 18 ולקטוף כקלות יחסית את הזכרון, לחסר מעצמו כאב ואכזבה אפשריים, בין בגרים ממנו. אבל הוא, ג'ודוקא אמיתי, אוהב לקפוץ למים עמוקים וחולש ללכת עד הסוף - לנגב אריות.

"לתחרות זו התייצבתי עייף, הייתי בטוח שהיא לא בשבילי - לא חמשקל וחגיל שלי ואין לי מה להפיש שם בכלל. ורוקא כשהגעתי לנגר, התחלתי להאמין בעצמי. הבנתי, שאם כבר הגעתי לכאן - יש לי סיכוי. בגמר תחרו עם ג'ודאי מפת, שמתח את הקרב חזק. "היה לי יותר כוח משלי. אני מתחתי בתגובתית. לא רציתי לתקוף ולטעות. לקראת סוף הקרב, מצאתי אותו בעמדה מתאימה לאישון - נק ארוס - וזה התחיים. הוא מצא עצמו שרוע על המור".

כשריה בן 9, נחמדע לגורו ופאן, כמעט תשע שנים, זה כמעט הכל בשבילו. שלוש שנים בריצינות (86-88) היה אלוף הנוער - משימה לא קלה במיוחד בגילאים אלו, שבהם הספורטאים הצעירים מכלים מעליית וידידות בכשרות, בריכוז וב יכולת. לנג שמר על אלו והצליח.

"ג'ודו זה דרך חיים", הוא אומר, "לא רק מסגרת מעניק לי כלים להתמודדות במישורים אחרים, שונים לגמרי. לימודים למשל: אם אני מחליט

מנחם רייזר 21

גבע חובב טבע

קצת זמן קצת גייל גבע חובב טבע סטנדרט צפון ישראלי. קצת זמן קצת גבע חובב טבע סטנדרט צפון ישראלי. קצת זמן קצת גבע חובב טבע סטנדרט צפון ישראלי.

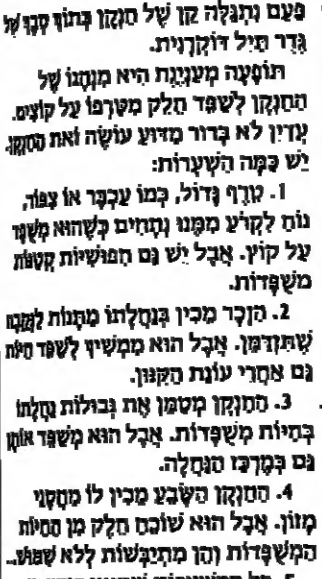
החוק הדורש יציב במקרה חפצי.

צפון ישראלי. קצת זמן קצת גבע חובב טבע סטנדרט צפון ישראלי. קצת זמן קצת גבע חובב טבע סטנדרט צפון ישראלי.

החוק הדורש יציב במקרה חפצי.

צפון ישראלי. קצת זמן קצת גבע חובב טבע סטנדרט צפון ישראלי. קצת זמן קצת גבע חובב טבע סטנדרט צפון ישראלי.

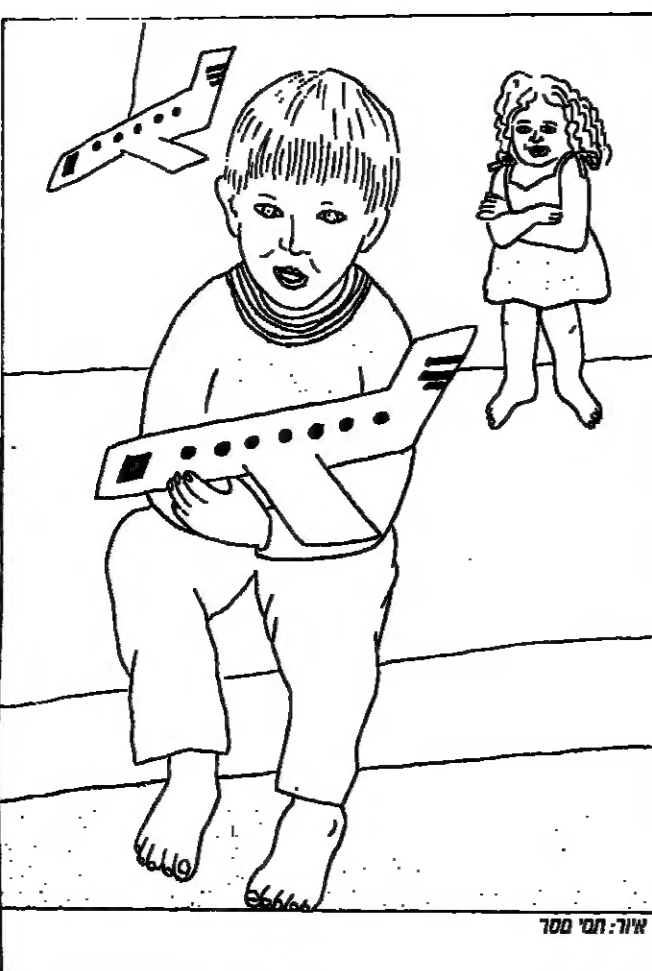

החוק הדורש יציב במקרה חפצי.

צפון ישראלי. קצת זמן קצת גבע חובב טבע סטנדרט צפון ישראלי. קצת זמן קצת גבע חובב טבע סטנדרט צפון ישראלי.

השפסל הראשון

הפוסט הראשון של שנת הלימודים חולק בשבוע הראשון של שנת הלימודים. הפוסט הראשון של שנת הלימודים חולק בשבוע הראשון של שנת הלימודים.

אור: חמי מטר

יחד לים, לברכה ולקטנטנים. יחד לים, לברכה ולקטנטנים. יחד לים, לברכה ולקטנטנים.

אור: חמי מטר

הג היום

הג היום גנו טח. יום שפלו טח. מסימים פח טח. וקול מקרי טח.

להאזין בביק

האזנה חדשה - "האזנה חדשה". האזנה חדשה - "האזנה חדשה". האזנה חדשה - "האזנה חדשה".

האזנה חדשה - "האזנה חדשה". האזנה חדשה - "האזנה חדשה". האזנה חדשה - "האזנה חדשה".

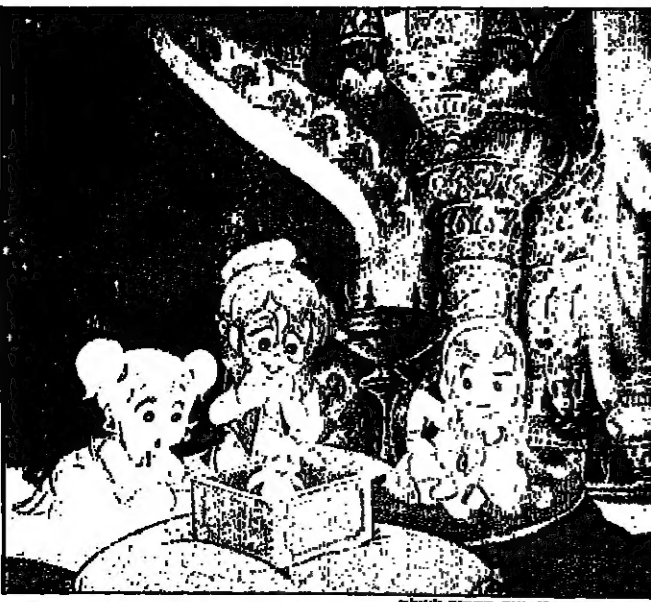
חופשי, חופשי

דמות שנוכח את חופשי חופשי

החופשי חופשי. החופשי חופשי. החופשי חופשי. החופשי חופשי. החופשי חופשי.

הציפמנקס בהרפתקאות מסביב לעולם

הציפמנקס בהרפתקאות מסביב לעולם

הציפמנקס בהרפתקאות מסביב לעולם. הציפמנקס בהרפתקאות מסביב לעולם. הציפמנקס בהרפתקאות מסביב לעולם.

חיק סגור

חיק סגור

חיק סגור. חיק סגור. חיק סגור. חיק סגור. חיק סגור.

חיק סגור. חיק סגור. חיק סגור. חיק סגור. חיק סגור.